जात्युत्कर्षी युगे ज्ञेयः सप्तमे पञ्चमे ४पि वा । व्यत्यये कर्मणां साम्यं पूर्ववचाधरोत्तरम् ॥१६॥ कर्म स्मार्त विवासाग्री कुर्वीत प्रत्यसं गृसी । दायकात्नाकृते वापि श्रीतं वैतानिकाग्निषु ॥१०॥ शरीरचिनां निर्वर्त्यं कृतशीचविधिर्दिजः । प्रातः सन्ध्यामुपासीत दत्तधावनपूर्वकम् ॥१६॥ क्रवाग्रीन्सूर्य दैवत्याञ्चपेन्मत्रान्समाहितः । वेदार्थानधिगच्छेच शास्त्राणि विविधानि च ॥११॥ उपेयादीस्यरं चैव योगुन्नेमार्घसिद्धये । स्राता देवान्पितृंश्चेव तर्पयेदर्चयेत्तथा ॥१००॥ वेदायर्वपुराणानि सेतिकासानि शक्तितः । जपयज्ञप्रसिद्धार्थे विद्यां चाध्यात्मिकीं जपेत् ॥१०१॥ बितकर्मस्वधाकोमस्वाध्यायातिथिसिक्रियाः । भूतिपत्रमर्ब्रक्समनुष्याणां मक्तामखाः ॥१०५॥ देवेभ्यश्च इतादन्नाच्हेषाइतबलिं रुरेत् । श्रत्नं भूमौ स्रचाएडालवायसेभ्यस्र निचिपेत् ॥१०३॥ श्रनं पितृमनुष्येभ्यो देयमप्यन्वहं जलम् । स्वाध्यायं चान्वहं कुर्यात्र पचेदत्रमात्मने ॥१०४॥